

en el que queda enganxat
pels forats de la *naripia*.

Els soldats que a la muralla
estaven posats en fila,
esperant ordres del Comte,
al veurer com s'esllaviça
i penjat com raïm queda,
també's pengem desseguida
per donar proves de que
la fidelitat els guia.

De sobte, se sent un tró
seguit d'un llampec que brilla,
i caient sobre el Castell
hi cala foc desseguida.

Com que allí no hi ha bombers
les flames fan molta via
i al cap de mitja hora ja
sols de cendres resten piles.

Del castell no'n resta rès
a mi'm resta sols el dir-ne
que tota aquesta llegenda
no és rès més que una mentida.

JOSEP MARTÍ FUSTÉ

Els Esports

FUTBOL

Ja els ho vaig dir que hi hauria par-
tit i no em vaig equivocar de gaire. Amb
lo que m'han sorprès és amb els equips
contendents. Hom esperava un equip fo-
raster i ha sigut un equip format per jo-
gadors de la colonia el que ha lluitat con-
tra els del poble.

Diuen que diumenge vinent tindrem
un equip d'alguna població veïna. Ja ho
veurem.

I ara passem a ressenyar el partit.

Es un quart de cinc tocat. El camp,
sense marcar. El públic nombrós, abun-
dant-hi les senyoretetes.

A les ordres den Ferrán Porta s'ali-
nien els equips que ho fan de la següent
forma:

«C. D. Hilarienc»: Rovira; Casas, Pa-
llarols; Gubau I, Artola, Pol; Balmaña,
Carbonell, Vilà, Rosell i Gubau II.

«Colonia Club»: Peña I; Coll, Figue-
rola; Picañol, Esteve, Galcerán; Barata,
Losa, Olmela, Peña II, Fàbregas.

Escolleixen camp els locals a favor
de sol i pendent.

Centre de la pilota; xuts inútils d'un
cantó i del altre, i... primer gol.

L'extrem esquerra blanc-vermell, reb
un passe avençat. El mig contrari no és
al seu lloc, ço que fa que en Gubau II
centri al seu gust, centre que és rematat
a gol encar no sabem per quí.

De resultes d'aquest gol en vé un cam-
bi. El defensa dret passa a ocupar el lloc
de mig dret, i el mig a defensa. Aquest
cambi no afavoreix a l'equip *colonial*,

doncs si hi ha uns mitjos segurs, la de-
fensa no ho és gaire.

Els locals tornen a dominar efectuant
alguns bonics avenços que es malogren
molts d'ells per orsai.

Altre avenç local que després de molts
entreteniments per part del extrem aca-
ba a kik.

No tarda a venir l'empat obra den Es-
teve al tirar un penal amb que és casti-
gat l'equip local per mans d'un mig.

Ara són els forasters els que dominen.
Poques pilotes passen de mig camp. Les
poques que passen les allunya en Figue-
rola que està molt segur.

En Coll passa a l'extrem i en Barata
a mig.

L'Esteve agafa una pilota que entre-
ga an en Coll qui no fa més que xutar de
mitja volta aconseguint el segon per els
forasters.

Després d'alguns (bastants) orsais lo-
cals fineix la primera part amb el resul-
tat d'un a dos favorable als forasters.

A la segona part hi ha camvi d'àrbitr.

Els locals s'apunten dos gols més obra
l'un del interior dret i que'l defensa dret
contrari podia haver evitat i l'altre fet
per en Vilà.

Centrada la pilota avancen els forans.

Un passe que podia ésser gol és atu-
rat per un mig foraster que ho feu amb
la mà.

Es senyala penal per aquestes mans.

Els *colonials*, amb un gest propi d'un
partit amistós, entreguen la pilota al
porter local que s'encarrega d'acabar.

I després de quatre corners contra els
forasters, s'acaba el partit que ha com-
placut a la molt nombrosa concurrencia.

* * *

De l'equip de la colonia foren els mil-
lors l'Esteve i en Figuerola. El porter
amb força jugar i amb molt d'entrena-
ment pot saber-ne. El més fluix de tots
fou el mig que després actuà de defensa.

Dels locals tots hi posaren el seu sa-
ber, distingint-se no obstant l'Angel Ar-
tola.

A la primera part fou anulat un gol
que feren els locals. Reconeixem ben en-
certada la decissió den Fernando, doncs
només eren dos els davanters que estaven
en orsai.

Els àrbitres, bé.

KADA

De Sacalm a Farnés

En la tercera i última part d'aqueix
poemet de la meua col·lecció «Rutes»,
els caixistes m'hi camviaren paraules
que produeixen efecte desastrós. Ja no's
tracta de *normes*, sino d'adulteració de
llenguatge. Dignis corretgir-ho el lector.

El vers segon de la primera estrofa
que diu:

on canturreja càlida fontana.

ha de dir:

on cantusseja càlida fontana.

El vers segon de la segona, que diu:
qui la deu suptá, tusa endins, bullenta,
ha de dir:

qui la deu sóbta, tuta endins, bullenta.

I ara, mil perdons. Valia la pena.

ANTON BUSQUETS PUNSET

Costums Vilatanes

Els Reis d'Orient

La vigília de Reis a la nit es
produeix a la vila un quadre d'a-
nimació. Tota la mainada amb
fanalets de paper de distints co-
lors colocats dalt d'un bastonet
i guarnits segons els medis de
cada un, recorren la vila can-
tant «Els tres reis de l'Orient
porten coses per la gent» amb
un afany i joia que dóna plaer
veure-ho.

Els nins esperen amb ansie-
tat saber lo que'ls hi posaran els
reis, que van «amb uns cavalls
grossos», en el plat que posen
als balcons i finestres abans de
ficar-se al llit.

L'àpet dels pobres

En mig de la serie de tonte-
ries i de bromes sense solta que's
fan per Carnestoltes, a Sant Hila-
ri es celebra un acte ben formós.

El dimarts es dóna un dinar
ben secular als pobres forans
que hi volen concórrer i als de
la vila, a la Plaça del'Iglesia. Els
pobres assentats en bancs for-
men una gran circumferencia al
mig de la qual hi ha una taula on
s'hi posa el menjar per anar-lo
servint als pobres. Els servidors
són gent de la vila que abans han
captat per les cases. Abans els
que captaven anaven vestits com
una *estudiantina*. Mentres dura
el dinar l'orquestra o floviols to-
quen situats en un balcó de la
plaça.

LLIBRE VELL

